

Verhaal van de gebarsten pot.

Hub: Een waterdrager had aan de einden van het juk die hij om zijn nek had, twee grote potten. De ene pot was gaaf en leverde altijd de volle hoeveelheid water af na een lange tocht van de rivier naar het huis van de meester. De andere pot had een flinke barst, waardoor hij half leeg aankwam.

Jarenlang ging dit elke dag zo: slechts anderhalve pot water bracht de waterdrager in het huis van de meester. Tot op een dag een voorbijganger de waterdrager aansprak en zei: "Hoe kun je dag in dag uit zoveel water verspillen met die gebarsten pot? Gooi de pot toch weg en vervang die door een nieuwe. De gebarsten pot is toch waardeloos!". Maar de waterdrager sprak: 'Loop met mij mee naar het huis van de meester en let eens op de bloemen langs het pad'. Bij het bestijgen van de heuvel merkte de voorbijganger dat de zon de mooie bloemen aan de rand van het pad verwarmde. Maar hij herhaalde zijn opmerking over de waardeloze pot. Nu zei de waterdrager: "Heb je niet gezien dat er alleen maar bloemen staan aan de kant van de weg waarlangs ik de gebarsten pot draag en niet aan de andere kant? Weet je, ik heb altijd geweten van de gebarsten pot en ik heb daarvan geprofiteerd. Ik heb aan die kant van het pad bloemzaadjes gezaaid en de gebarsten pot heeft ze iedere dag bij het terugkomen van de rivier water gegeven. En nu bloeien er prachtige bloemen, kijk maar. Jarenlang heb ik deze bloemen kunnen plukken om er de tafel en het huis van mijn meester mee te laten versieren. En hij is er zo blij mee. Als de gebarsten pot er niet was geweest, had hij niet die schoonheid om zijn huis gezellig en warm te maken".

Enkele woorden bij het verhaal van de gebarsten pot:

Beste mensen,

Het verhaal van de gebarsten pot leert ons in een wereld waarin we streven naar het volmaakte, het perfecte dat het leven en de wereld niet maakbaar is. We hebben te maken met en moeten leren leven met dingen niet volmaakt en perfect zijn. Het verhaal van de gebarsten pot leert ons, als het goed is, anders kijken, anders zien. Ook wij mensen zijn niet volmaakt, wij mensen zijn niet perfect. De

mensen voor ons en ook de mensen na ons zullen dat niet zijn en zelfs de grote heiligen waren niet perfect.

Vandaag nu we stil staan bij Allerheiligen en hen gedenken van wie we het afgelopen jaar afscheid hebben genomen hoop ik dat we gehoord en gevoeld hebben dat het niet gaat om de perfectheid van mensen maar om wat mensen voor ons betekend hebben en nog betekenen. Kijk naar die gebarsten pot: die volmaakte pot, daar wordt niet over gesproken maar wel over die gebarsten pot want ondanks onze onperfectheid, ondanks dat ook hen die we herdachten vandaag niet perfect waren, hebben ze wel mooie bloemen aan ons geschonken, bloemen die ons leven sierden en sieren, bloemen die ons leven kleurrijk hebben gemaakt.

Die bloemen en de herinneringen aan die bloemen zullen nooit verwelken.

Dat het zo mag zijn